

't Is plezant...

Het werd hier vroeger geschreven: « De syndikaten spelen ons een toer; zij weten heel goed dat een reder geen kledij ter beschikking kan stellen van zijn bemanning en daarom werd het systeem van de bonnen opgedrongen »!

Eerstdaags mogen we de wet hieromtrent lezen in het Belgisch Staatsblad, en wat zal nu het resultaat zijn?

BESCHERMKLEDIJ ?

Een matroos gaat bij een handelaar, zegt dat hij op verre na per jaar niet zoveel beschermkledij nodig heeft en koopt een pullover. Waarom niet? Dadelijk kunnen we met redersgeld ook een bromfiets of een kinderwagen kopen.

Een handelaar maakt een akkoord met een bemanningslid, de reder betaalt voor iets dat niet verkocht en niet aangekocht werd, terwijl de twee betrokkenen het redersgeld verdelen.

Wij zagen een rekening van 312 F door de reder betalen voor levering van beschermkledij, maar in het akkoord komt geen enkel kledingsstuk voor dat 321 F kost.

Hoe men het systeem ook bekijkt, het is op geen enkele manier afdoende uit te voeren. De bemanning zelf vroeg geen tussenkomst, de wet voorziet geen puntenstelsel, het personeel werd iets onverwachts in de handen gestopt maar de reder... moet betalen.

Er zijn al reders die voorspellen te zullen staken, zoals de geneesheren, maar deze mensen vergeten dat de dokters een macht bezitten, de macht over leven en dood, terwijl de macht van de reders van langsom meer een grote onmacht wordt.

Hoe zullen we kunnen beletten dat men met « onze » punten geen gutters maar keukenhandschoenen voor madame koopt, geen oliejumpers maar regenjassen voor de kinderen bestelt?

Hoe zullen we kunnen beletten dat wij allen kleine stenen negertjes worden, die op de toonbank in sommige winkels staan en die bij de geringste aanraking hun kopje knikkend naar hun buik buigen, waarop staat: Dank U!

LOSSERS

En weet je wat er ons morgen te wachten staat? **Een algemene lossersbond!**

Bijeengeroepen door hun syndikaten vergaderden de vislossers en verklaren zich akkoord één bond te vormen, omdat zij geen vislossersbazen vandoen hebben. (Als straks alle bemanningsleden vergaderen kunnen zij ook beweren niet langer reders nodig te hebben!).

Mensen, wat een pracht van een tijd gaan we tegemoet! Men wil niet alleen van de geneesheren staatsbedienden maken, men wil ook zorgen dat onze aangevoerde vis zal gelost worden als de Heren

syndikalisten zulks goed vinden. En wanneer zullen zij onze vis willen lossen? Wanneer wij elke dag opnieuw hun grillen inwilligen en als wij éénmaal mochten koppig worden, dan zullen de syndikalisten een staking beleggen, onbekommerd zo er voor miljoenen frank vis in de havens zal blijven rotten.

En waarom dit alles? Niet uit idealisme, niet uit gerechtigde verontwaardiging omdat de vislossers al te weinig verdienen, maar uit politieke speculatie. Terwijl intussen onze goedsullige reders de boel laten draaien, terwijl zij voor de lossers op één jaar tijd een loonsverhoging van $\pm 30\%$ moesten betalen, terwijl zij als al te brave sullen benevens dit loon een « smaakje » vis geven aan de lossers, die hun « smaakje » deftig omzetten in een even deftig supplementloon. De heren syndikalisten weten niet hoeveel hun leden verdienen en zij zijn er ook niet nieuwsgierig naar; zij weten alleen dat zij steeds meer moeten beloven, steeds meer moeten eisen, willen zij hun leden kieswarm houden. Sociale rechtvaardigheid telt daarin niet mee, is alleen maar een woord voor een kiesmeeting. Maar ondertussen vergeten de syndikaten ons te zeggen, wat zij van dit vee in hun kas brengen als lidgeld en wat ze er mee doen!

KREDIETEN VOOR DE VISSERIJ

Vriend, reder, het is onze plicht u goede raad te geven! We raden u daarom aan, als u een slooppremie wilt ontvangen, uw aanvraag daaromtrent **twee à drie jaar vooraf in te dienen**, want we mogen u mededelen dat een slooppremie, aangevraagd in september 1963, na een halfjaar nog niet definitief werd goedgekeurd om redenen die geen enkel mens kan vermoeden. De reder heeft zijn aanvraag ingediend en sindsdien geen antwoord meer ontvangen. Als men zes maanden later eens voorzichtig informeert, wat er met deze aanvraag is gebeurd, **krijgt men de belofte deze zaak dadelijk te zullen opzoeken...**

Met wat geluk krijgt men soms iemand aan de telefoon die beweert de waarheid te zullen vertellen en dan verneemt men dat het comité deze aanvraag sinds lang heeft beoordeeld en haar advies aan de Minister heeft overgemaakt. De Minister is natuurlijk een brave Mijnheer en die zal natuurlijk het gunstig advies van zijn comité onmiddellijk aanvaarden; we mogen dus op onze twee oren slapen! Het geld van de slooppremie ligt dus om zo te zeggen reeds in onze kas.

MOMENT BITTE!

Veel, veel later, zoals in alle sprookjes, zal men vernemen dat die minister het advies van de slooppremiecommissie heeft gemaakt tot zijn eigen advies, maar dat er een inspekteur de ganse

janboel **niet** heeft aanvaard. Een inspekteur, vragen wij. Ja, Mijnheer, een inspekteur van financiën. En als wij op onderzoekstocht gaan stellen wij vast dat mijnheer de inspekteur ook deel uitmaakt van de slooppremiecommissie maar er weinig of nooit aanwezig is, zodat hij de commissie de aanvragen gunstig laat adviseren, om daarna, in zijn eentje, het sadistisch genoeg te hebben deze aanvragen terug te sturen om voor ons duistere en onbekende redenen.

Wij zouden moeten besluiten dat de sterkste man in België een zekere inspekteur van financiën is, die vanuit zijn hoog gezag en grote kennis, alle aanvragen wikt en weegt, maar omdat wij durven twifelen aan dit hoog gezag en geniale kennis en omdat wij niet zouden verbaasd zijn moest mijnheer de inspekteur van financiën geen kabeljauw van een garnaal kunnen onderscheiden, durven wij veel eerder vermoeden dat mijnheer de inspekteur ofwel nogal

willekeurig ofwel nogal slordig onze aanvragen behandelt.

Om het zacht uit te drukken: mijnheer de inspekteur kan een brave vent zijn, maar zolang het tegendeel niet is bewezen, zullen wij geloven dat mijnheer de inspekteur radikaal en vierkant met onze voeten speelt en waarschijnlijk niet zo hoog van de toren zal blazen zo hij zou moeten oordelen over miljarden om vliegmaachtjes voor ons leger aan te kopen i.p.v. over enkele duizenden franken om een nieuw vissersvaartuig te bouwen.

Men zegt dat mijnheer de inspekteur zou kwaad zijn omdat hij teveel werk heeft en te weinig personeel...

Misschien weten we daaromtrent iets meer tegen volgende week, als we ons woordje zullen wijden aan de kredieten voor nieuwbouw waaromtrent mijnheer de inspekteur eveneens zijn zegen moet geven.

't Is plezant leven in België vindt
DE MUGGEZIFTER

TWEDE LUSTRUM VAN NATIONAAL VERBOND DER VISVENTERS

Het Nationaal Verbond der Visventers, de jonge en dynamische beroepsorganisatie uit de visnijverheid, zal op zaterdag 9 mei haar tienjarig bestaan vieren. In de verschillende kringen van de visindustrie, visserij, groothandel, visverwerkende nijverheid, en andere nevenbedrijven bestaat er een grote belangstelling voor deze viering. Ook die kringen die bijzondere aandacht schenken aan de betere kennis van de vis in ons land, zien in deze manifestatie een belangrijke bijdrage aan de propaganda voor meer visverbruik. Dit vooral omdat gedurende dit verlengde week-eind heel wat vreemdelingen in onze stad zullen verblijven.

Het stadsbestuur zal zeker niet ten achter willen blijven om deze organisatie, wiens leden dagelijks in alle dorpen van 't land Oostende

beter leren kennen, behulpzaam te zijn voor het wellukken van dit tweede lustrum. We vernemen dat reeds verschillende personaliteiten hun aanwezigheid op deze manifestatie hebben toegezegd.

Er is op 9 mei een academische zitting op het stadhuis voorzien, waar toespraken zullen gehouden worden door dhr J. Van Broeck, sekretaris van de Nationale Propagandavereniging voor Visverbruik, en door dhr André De Smet, voorzitter van het Nationaal Verbond der Visventers. Tijdens deze zitting zal ook overgegaan worden tot een plechtige vlagoverhandiging. Daarna zal een optocht gehouden worden door de stad, met winkel-bestelwagens, en zullen bloemen neergelegd worden aan het Nationaal Monument der Zeehelden.

REDERS, voor alle
**A.B.C., Bolnes-, Lister., Moës-
en Mercedes-
WISSELSTUKKEN**

wendt U tot

S.C.A.P

H. BAELSKAAL 27

OOSTENDE

(5107V)